

LIDÉ V NAŠEM MĚSTĚ

Jan Nevrkla, trenér postižených plavců

jeho svěřenců vybojovalo osm medailí, z toho dvě nejcenější, zlaté, a dosáhlo dvou světových rekordů.

V občanském sdružení Kontakt bez Bariér, v jehož čele Nevrkla stojí, pořádá se spolupracovníky celoroční kurzy plavání pro všechny věkové kategorie od základní výuky plavání přes rehabilitačně rekondiční až po sportovní tréninky, zajišťuje poradenství pro lidi se zdravotním postižením, externě přednáší na fakultě tělesné výchovy a sportu. „Snažíme se lidi nakopnout do aktivního způsobu života. V práci se setkáte s lidmi, kteří jsou ve zlomové situaci, kdy se srovnávají s handicapem, s novou životní realitou, pracujeme s lidmi s vrozenými vadami, kteří s postižením vyrůstají,“ říká Nevrkla.

V programech Kontaktu cítí možnost pozitivně ovlivňovat postižené lidi, ale obohacuje tím i sebe. „Na tomto intenzivním kontaktu se učím úplně jiné věci, kultivuji svůj životní pohled. A člověk si může uvědomovat relativnost počínání a žebříčku hodnot,“ zamýšlí se trenér, který musí daleko víc myslet na to, že maximálních výkonů nelze dosahovat za každou cenu.

Jan Nevrkla byl jako trenér na paralympijských hrách již v Atlantě a může porovnat pokrok v plaveckém programu. „V Atlantě jsme měli dva plavce, v Sydney již třináct. Je na tom vidět koncepční práce. Když porovnáme ty dvě paralympiády, je to značný rozdíl. Nadšení lidí v Sydney, kteří to organizovali, kteří tím žili, vyprodaný plavecký bazén, fandění, děti, které se k nám sbíhaly, srdcařský přístup dobrovolníků stejně jako profesionálního týmu, to bylo úplně jiné než v Atlantě,“ vzpomíná Nevrkla na zážitky z Austrálie.

Po návratu ze Sydney jej čekal další nezapomenutelný zážitek. „Narodil se nám syn Jan a já jsem v pětatřiceti netušil, že takové pocity zažiju a že je to tak velké,“ uvedl novopečený otec.